

FRÂNTURI DIN ÎNTREG
POPASURI DUHOVNICEȘTI
PENTRU NOPTILE DE ÎNDOIALĂ

EDITURA UNIVERSITARĂ
București

CUPRINS

PREFAȚĂ LA O COPILĂRIE ÎN DESFĂȘURARE.....	11
CUVÂNT ÎNAINTE	13
RECENZIE.....	17
 CAPITOLUL I	
ATITUDINE ȘI VINDECARE	19
ÎNCERCAȚI SĂ REPARAȚI CAUZE, NU EFECTE.....	20
VINDECAREA DE CUTUME.....	26
COMPORTAMENT VINDECĂTOR	31
ATINGEREA SPRE VINDECARE SAU CUM NE APROPIEM DE DUMNEZEU	38
DATORIE, DIAGNOSTIC ȘI VINDECARE	46
 CAPITOLUL II	
RELAȚII INTERUMANE ȘI COMPORTAMENT	53
VINDECARE PRIN COMUNICARE	54
IUBIREA NU ARE NEVOIE DE TRANSLATOR	59
PACE CU NOI, PACE ÎNTRU NOI.....	65
ÎNTÂLNIREA CU NOI ÎNSINE.....	70
PARTENERIAT ȘI SINCERITATE	77
DESPRE BOGĂȚIA DIN NOI.....	85

CUM SĂ NE UITĂM LA CELĂLALT	90
CÂND NU MAI AI, DAI DIN CE EȘTI	97
ÎNTRE ADEVĂR ȘI JUSTIȚIE.....	105
AMBIȚIA CARE ARDE SAU FOCUL CARE ÎNCĂLZEȘTE?....	111
 CAPITOLUL III	
ÎNVĂȚĂMÂNT.....	117
ȘCOALA DE DUPĂ ȘCOALĂ	118
 CAPITOLUL IV	
PERSPECTIVE ȘI CREDINȚĂ.....	125
ROST ȘI DESTINAȚIE	126
TOMA – GEAMĂNUL ÎNDOIELILOR NOASTRE	140
DINCOLO DE CEEA CE VEDEM	143
 CAPITOLUL V	
DESPRE MODELE	149
FEMINITATE ȘI PUTERE.....	150
MODEL ȘI LUCIDITATE	158
MODEL ȘI ADMIRAȚIE.....	163
 CAPITOLUL VI	
NEUROLOGIE.....	179
AL ȘASELEA SIMȚ	180
EMOȚIE ȘI ÎNDRĂZNEALĂ	188
PAȘI SPRE VINDECARE.....	195
EMOȚIE VINDECĂTOARE	200

IZBĂVIREA DE ÎNTRISTARE	206
-------------------------------	-----

MĂRTURISIRE NECESARĂ.....	211
---------------------------	-----

ARGUMENT	216
----------------	-----

ÎNCERCAȚI SĂ REPARAȚI CAUZE, NU EFECTE

Duminica a cincea după Pogorârea Duhului Sfânt, este o duminică în care parcă Sfinții Părinți au știut să dea o altă valoare vremurilor pe care le trăim astăzi.

Se spune că într-una din zile, Mântuitorul, intrând în Ținutul Gherghesenilor, în Gadara, a fost întâmpinat de doi îndrăciți atât de înfricoșători încât nimeni nu mai trecea pe calea aceea.

De departe văzându-L, îndrăciții, diavoli fiind, au spus:

„— Ce-ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu?”, adică, cei doi Îl cunoșteau, știau Cine este, ceea ce nu se poate spune despre mulțimile care Îl înconjurau.

„— Ai venit înaintea de vreme să ne chinuiești?” (Matei, VIII, 29).

Lângă ei păștea o turmă mare de porci și au cerut de la Mântuitorul:

„— Dacă ne scoți de aici, trimite-ne în turma aceasta!” (Matei, VIII, 31).

Și atunci, Mântuitorul le-a dat dezlegare:

„— Duceți-vă!” (Matei, VIII, 32).

Și ducându-se, turma s-a aruncat de pe țarm în mare și s-a înecat, iar slujitorii care se ocupau de porci s-au dus la stăpânii lor și le-au spus cele întâmplate.

Venind toată Gadara, L-au rugat pe Iisus să plece din ținutul lor. (Matei, VIII, 28-34, IX,1)

Despre vindecare, am vorbit de atâtea ori, însă despre vindecarea cauzelor îmbolnăvirii, nu.

În lumea medicală se spune că nu poți vindeca pe cel care nu renunță la obiceiurile care l-au îmbolnăvit și că este mult mai ușor să previi, decât să tratezi.

Așadar, nu vindecarea este cheia, ci schimbarea!

Dacă vom avea convingerea că absolut nimic nu ne este împotriva, ci toate sunt în favoarea noastră, înseamnă că **nu ne îmbolnăvim, ci doar primim niște semnale.**

Din păcate, am fost educați ca atunci când avem o problemă, să-L rugăm pe Dumnezeu să o rezolve, neînțelegând că trebuie să lăsăm să se întâmple ceea ce trebuie să se întâmple.

Ca să ne transformăm, prin urmare, trebuie să Îl rugăm pe Dumnezeu să ne schimbe pe noi, nu situația dată, pentru că altfel, probleme va perpetua!

Rostul rugăciunii este de a ne schimba pe noi, nu situația în care ne aflăm.

Noțiunea de vindecare trebuie să fie regândită!

Ea trebuie să ne ducă exact unde avem nevoie, adică la semnalul pe care o boală îl dă organismului.

Dacă vrei într-adevăr ca viața să vă însoțească frumos, gândiți-vă că toate semnalele pe care le primiți sunt cele care trebuie să fie luate în seamă.

Existența bolilor patologice și genetice, dovedește faptul că ceea ce nu a reușit generația părinților să vindece, rămâne de datoria ta să o faci, pentru că Dumnezeu a găsit de cuviință că ai puterea să reperi, știind cu ce s-au confruntat aceștia.

Vindecarea ce se săvârșește, ne este de folos numai în măsura în care ne și schimbăm, vindecându-ne.

Vindecarea adevărată înseamnă numai și numai schimbare.

Este cea care ne face să nu mai ajungem la cauzele pentru care ne-am îmbolnăvit.

La un moment dat, suntem ispitiți să credem că sunt anumite lucruri care vin peste noi.

Boala nu vine pe omul sănătos!

Ea se așază, în primul rând, pe un om îmbolnăvit emoțional cu preocupări și cu îngrijorări care nu își au rostul.

În loc să ne rugăm de vindecare, să ne rugăm să fim vrednici de a înțelege ce schimbare de comportament trebuie să punem în aplicare.

Căutați să țineți balanța în echilibru!

Omul nu moare dintr-o anumită cauză medicală, ci de bătrânețe!

Știu că vă gândiți și la un om la 35, 40 de ani, tânăr de alminteri dar și acela tot de bătrânețe se duce, doar că el și-a consumat viața mai rapid.

Prin urmare, tot la noi este și rețeta.

Dumnezeu ne dă zile, unuia 60, altuia 80 sau 120! Prea mult nu avem cum să mai adăugăm, dar ce putem să facem? Să nu ni le scădem!

Să revenim, totuși, la situația demonizațiilor. Aș vrea să nu vă mai gândiți că demonii erau trimiși celor doi încercați ai Gadarei.

Demonii nu sunt trimiși de nimeni, ei sunt primiți, nu trimiși!

Diferența este foarte mare!

Ești gazdă sau nu ești gazdă, îi vrei sau nu-i vrei, ei nu sunt trimiși, sunt pur și simplu cu ochii pe reflexele noastre educaționale și comportamentale.

Stau la pândă, nu îi trimite nimeni și dacă tot am aflat că nu îi trimite nimeni, ce măsuri luăm ca să nu îi primim?!

Dacă am doar comportamente sănătoase, nu mă cert, nu stau cu ochii în imagini controversate, nu dau apă la moară certăreților, nu-mi dau cu

părerea, (părerologia devine o știință întreagă și în curând cred că o să vedem și câțiva doctori în această ramură), ispita nu o să vină, pentru că ea merge numai la de-a gata.

Dar ce s-a întâmplat cu acei demonizați? Erau scoși în afara societății, în afara Gadarei, știm asta pentru că ne spune Evanghelia că pe drumul pe care veneau ei nu mai trecea nimeni, că așa de urât se comportau!

Societatea care nu este atentă cu toți cetățenii ei are de suferit.

Ea trebuie să-i găsească fiecăruia locul potrivit.

Paguba asupra unui suflet nu este altceva decât o rană.

Numai în ochii economiștilor este o pierdere că au murit atâția porci, dar pentru societate și pentru mersul împreună, pentru o comunitate și comuniune este un semnal care ne face să fraternizăm.

Probabil că cei care credeau că se putea rezolva altfel problema, cei care probabil nu își aveau porcii în turma aceea care s-a aruncat în mare, cu Hristos în cetate, ar fi putut să îi ajute și pe cei care pierduseră tot.

Comunitatea cu Hristos în interiorul ei, găsește întotdeauna soluții, dar soluțiile se găsesc numai de către cei interesați să le caute.

Putem să ne ducem spre casele noastre cu gândul că suntem vindecați, marea problema rămâne însă, cum să ne păstrăm vindecarea obținută.

Străduiți-vă să reparați cauze, nu efecte!

La ce obiceiuri nocive ați renunțat în ultima vreme?

Știrile cotidiene au declanșat în dumneavoastră efecte nocive sau dimpotrivă?

Reprezintă rugăciunea un mod de însănătoșire?

Ce metode terapeutice practicați pentru a rămâne tineri?

VINDECAREA DE CUTUME

„Că este păcătos, eu nu știu. Eu una știu: că eram orb și acum văd!”

(Ioan IX, 25).

Se cunoaște în lumea medicală că foarte greu poți să vindeci o neputință pe care omul o dobândește în timp.

În cazurile de glaucom și în alte intervenții de finețe, vine acum laserul și face treaba chirurgului, dar neurologia și neurochirurgia încă nu au ajuns să așeze ceea ce nu este dintru început așezat la locul lui.

Orbirea din naștere mărturisește despre lipsa unei legături neuronale și nu poate interveni absolut nimeni.

Până acum, cel puțin, nu s-a stabilit ca cineva să fi făcut vreo intervenție de genul acesta. Este mai ușor să faci un robot să vadă, decât să faci un om care nu a văzut niciodată, să poată să vadă.

Este adevărat, sunt acum tot felul de posibilități ale gadgeturi-lor, chiar niște ochelari care îți transmit direct dacă sunt obstacole în față, s-a înlocuit, aproape, bastonul alb al nevăzătorului cu niște dispozitive foarte inteligente care te pot așeza într-o normalitate aproximativă, dar orbirea din naștere încă este o provocare chiar și cu tehnologia medicală actuală.

Dincolo însă de această orbire din naștere despre care am vorbit de foarte multe ori, provocarea mai importantă pentru ceea ce m-am gândit astăzi să vă spun este că în spatele evenimentului în sine se întâmplă dezgolirea unui adevăr: în ce societate trăim?

Încă de la începutul pericopei vindecării orbului din naștere (Ioan, IX, 1-41), lucrurile devin tulburătoare și anume, atunci când este adus un orb

despre care toată lumea știa că nu a văzut niciodată, pentru că s-a născut orb, ucenicii l-au întrebat pe Iisus, cine a păcătuit, el sau părinții lui, de s-a născut așa.

Iată lumea în care trăim, o lume a cutumelor, o lume a investigării cauzelor și a efectelor, o lume în care dacă se întâmplă un lucru neobișnuit, înseamnă că are în spate o cauză.

Dacă te vede cineva că zâmbești, deja crede că ai câștigat la Loto, dacă te vede cineva trist, spune că ți-au murit doi de acasă. De ce?

Pentru că așa am fost educați.

Lumea în care trăim este exact cea în care credem, este lumea în care ne-am construit tot ceea ce am ajuns să și folosim.

Dar, spaima cea mai mare a celor care vin, de exemplu, la biserică este aceea că noi trăim aici între niște ziduri și uităm de toate când intrăm.

Venim și ne spovedim, ne împărtășim, trăim frumos, însă după ce am ieșit de aici, lumea nu mai este ca acum 2000 de ani.

Și eu am să vă contrazic, dar nu de tot. Așa este pentru lume, dar Mântuitorul ne-a spus foarte clar: „Eu nu pentru lume mă rog!” (Ioan XVII).

Nu este ținta noastră să fim ca lumea, ținta noastră este să înțelegem măcar astăzi că viața este minunată dacă ne-a fost dăruită să o trăim.

Vrând să fac o surpriză soției, am anunțat-o că am îngăduință de la părintele coslujitor să mergem împreună de onomastica dumneai la Curtea de Argeș acolo unde a absolvit liceul.

Plecând de acasă cu gândul să slujesc, am ignorat întregul protocol de recomandare-legitimare-slujire pe care-l recomandă noul Regulament de Funcționare al B.O.R., iar entuziasmul slujirii a înlocuit tot ceea ce